

Den 7. oktober 2011

Kære Tom Behnke

Jeg skriver dette brev i forlængelse af vores telefoniske samtale d. 12. september 2011.

Jeg skriver dette brev som far til en lille pige, der i en alder af blot 3 år blev seksuelt krænket af en mandlig pædagogmedhjælper i en integreret institution.

Min bevæggrund for at kontakte dig skyldes min frustration og chokerende overraskelse over hvorledes det danske retssystem fungerer i sager omhandlende seksuel krænkelse/mishandling og udnyttelse af små børn.

Jeg har ikke forståelse for hvorfor man i et retssamfund som vores ikke tager større hensyn til ofrene og deres rettigheder.

Jeg har i dette brev valgt ikke at komme med detaljer om min datters sag, men vil blot opridse en række punkter relateret til en række oplevelser, som jeg finder helt og aldeles uacceptable.

Videointerview

Hvorfor afsættes der så utrolig kort tid til at skabe kontakt mellem barnet og interviewereren?

Det virker naivt at tro, at et lille barn, som har været seksuelt krænket/misbrugt – ofte under trusler – skal kunne betro sig til en fuldkommen fremmed person om de allerdybeste og ubehageligste hemmeligheder efter et kort bekendtskab.

Såfremt interviewereren og barnet havde længere tid sammen end blot 20-25 minutter dagen før interviewet kunne man måske forestille sig at der kunne skabes tillid, fortrolighed og venskabelige bånd. Disse ting må vel som minimum anses for nødvendige for at kunne få et krænket/misbrugt barn i tale.

Økonomisk set er det vel heller ikke fuldstændigt uhensigtsmæssigt at ofre længere tid til fortrolighed set i lyset af prisen for at advokater for alle parter, psykologer og politi skal være til stede under selve interviewet?

Hvorfor må forældre til det interviewede barn ikke få videointerviewet at se efterfølgende?

Det er frustrerende som forældre at aflevere sit barn til et videointerview for efterfølgende 30 minutter senere at afhente barnet uden besked om hvorledes interviewet er forløbet. Man står blot med et meget stille og indadvendt barn og aner intet om hvordan dette barn skal håndteres i forhold til det sagte eller usagte. Samtidig har krænkeren, den anklagede, mulighed for at se videointerviewet sammen med sin forsvarsadvokat og sammen kan de så forberede deres forsvar.

Hvorfor har man som udgangspunkt kun mulighed for ét interview? Det er frustrerende at anklageren fra den lokale politikreds ene og alene kan afgøre dette. Hvorfor har barnets forsvarsadvokat og forældre ikke indflydelse herpå?

Under de ovennævnte forhold er det svært at forestille sig at barnet betror sig til interviewereren ved det allerførste interview.

Psykologhjælp

Hvorfor frarådes barnet psykologhjælp før videointerviewet er overstået? Det virker umenneskeligt og hårdt at et seksuelt krænket/misbrugt barn fra alle instanser frarådes at modtage psykologhjælp før videointerviewet er overstået. Begrundelse er tilsyneladende at ellers kan krænkerens forsvarsadvokat misbruge det faktum at barnet har modtaget hjælp til at "psykologen har sat noget i hovedet på barnet".

Den lokale politikreds' fremgangsmåde

Hvorfor findes der ikke nationale regler for hvorledes politiet skal håndtere pædofilisager? Der er tilsyneladende stor forskel på hvor mange børn den lokale anklager vil lade videointerviewe.

Hvorfor skal politiet ikke straks ransage krænkerens hjem og evt. konfiskere computer m.m. velvidende hvor stor sammenhæng der er mellem pædofili og børneporno?

Hvorfor er det ikke et krav at efterforskeren hos politiet er en person som har erfaring inden for pædofiliområdet? Det er ikke betryggende at lade sagens skæbne være i hænderne på en person fra den lokale politikreds, som tilsyneladende aldrig har beskæftiget sig med pædofilisager før.

Der er tilsyneladende afgørende stor forskel på hvorledes de enkelte danske politikredse håndterer pædofilisager. Man kan kun forestille sig at politikredsene i landets større byer har erfaring til at håndtere pædofilisager bedst.

Hvorfor er der ikke en speciel afdeling for pædofiliforbrydelser hos politiet som varetager opklaringen af denne type meget specielle sager?

Med dette brev og de ovennævnte punkter håber jeg at have gjort dig opmærksom på en række problemstillinger i forhold til børns rettigheder. Jeg deler denne frustration med andre forældre til seksuelt misbrugte børn, psykologer, pædagoger og endda enkelte politifolk. Du er til enhver tid meget velkommen til at kontakte mig såfremt du måtte have spørgsmål.

Med venlig hilsen

